

LA CAMPANA DE GRACIA.

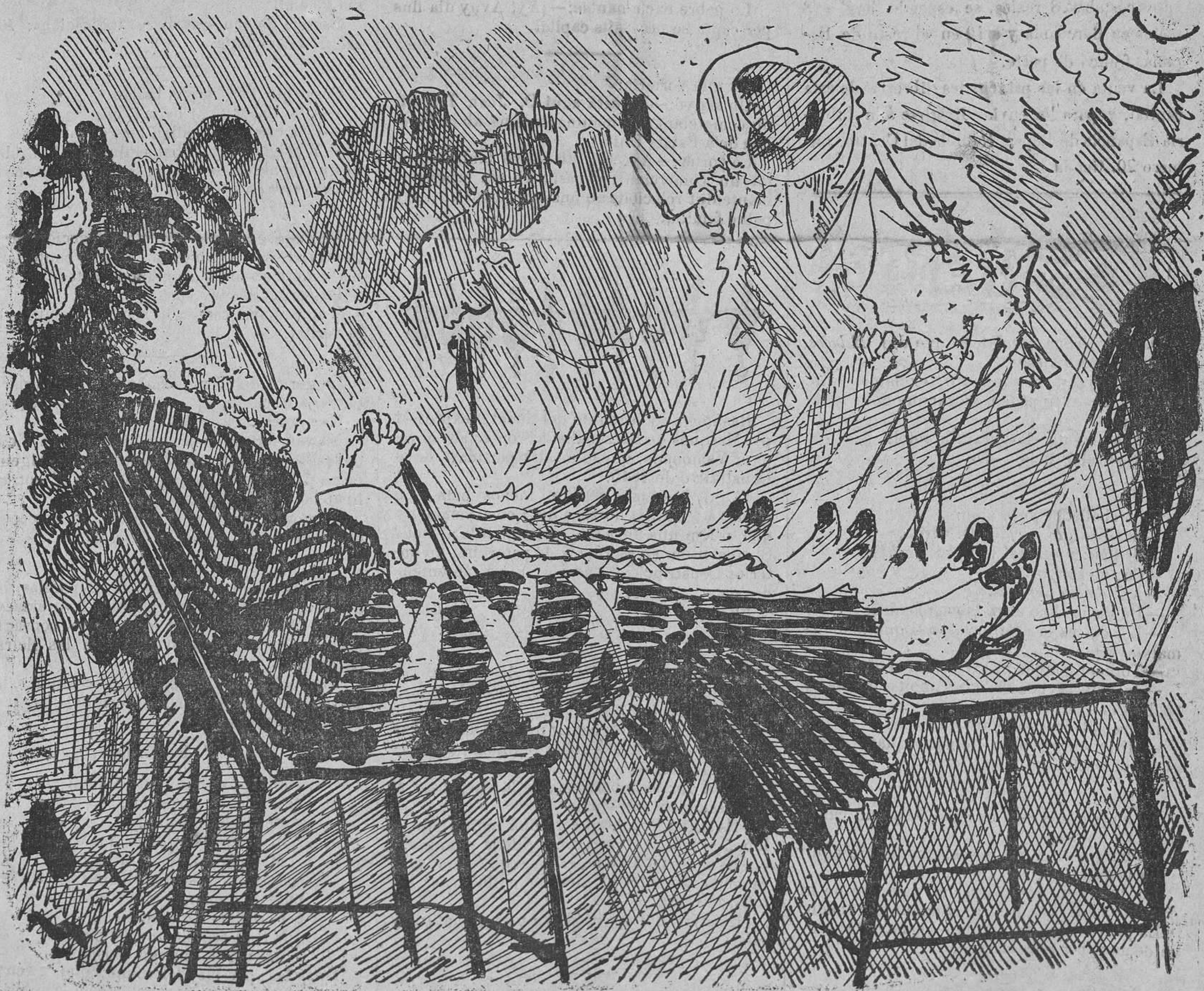
DONARÁ UNA BATALLADA CADA SEMANA.

SE VENA A 2 QUARTOS PER TOT ARREU.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DEL MITJ, 20.

EN LA RAMBLA, AL VESPRE.

Comoditat y..... bonas vistas.

FLOR DE UN DIA.

NOVELA BASADA EN EL BELLÍSSIMO DRAMA

DEL MISMO NOMBRE

POR

D. MANUEL ANGELON.

Dos numerosísimas ediciones van ya agotadas de una obra que se hizo popular desde su primera aparicion al público.

Los muchos pedidos que nos asediaban tanto de América como del resto de España, y la carencia absoluta de ejemplares, nos han movido á publicar esta 3.ª edicion, con condiciones de baratura y buengusto tipográfico, cual ya no puede exigir mas el público que nos favorece.

Bastará decir que la «Flor de un dia» que forma dos bellos y elegantes tomos en 8.º y que antes costaba 28 reales, se espnde hoy á 8 reales en Barcelona y á 10 en el resto de España. franco de porte.

La venta en las principales librerías de esta capital, y para los envios dirigirse á la Librería Española de Lopez, Rambla del Centro, número 20, tienda.

Davant de una xocolateria que diu *Helados*, si aturan tres pajesos.

Van per entrarhi y un altre exclama:—Ep: alto: no mes n'hi podém entrar que dos: lo rétol ho porta.

Y tots plegats, descifrant lo rétol:

—Y tè rahó: helal...-dos.

Un treballador y un amo:

—Sembla que fá calor D. Cirilo.

—Si Pau: y que tal ja treballém?

—Cá, no senyor.

—Ah! estém perduts.

—De un modo ó altre 's compondrá.

—Lo qu' es la nostra classe sí que té molts mals de cap.

—Tothom pogués plorar ab los seus ulls.

—Ja estaria ben fresch: molts gastos y poch guany.

Lo treballador badallant de gana:

—Miris, encare puch deixarli quatre duros si 'ls necessita.

En un portal. Passa una pagesa ab un cabás tapat ab un drap.

Un burot:—Ep, mestressa ¿que portéu aquí?

La pagesa:—Miri y ho sabrá.

Lo burot vá per palparho, y encare no hi posa las mans las enretira, etjegant un renech.

La pagesa molt tranquila:—¿Que vol una figa de moro per refrescarse?

Un pobre al péu de una iglesia, deya:

—Una gracia de caritat ó sino....

—O sino, qué? vá preguntarli un feligrés.

—O sino me 'n tornaré sense que me'n fassin, replicá'l pobre molt tranquil.

Un home molt desenganyat de las donas, deya sovint:

—Lo cor de la dona es com un dinar de una casa de pagés.—Segui, home segui vos diu l'amo: allá ahont n'hi menjan dos, n'hi menjan tres. Unicament hi ha en lo cor de la dona una diferencia; y es que allá hont n'hi menjan dos, n'hi menjan casi sempre quatre.

En una tertulia, deya un senyor molt enterat de la filosofia grega:

—«Diógenes era un filosph, que anava pèl mon ab una llanterna, en busca de un home.»

Una mamá digué:

—«Vel'hi aquí un senyó Diógenes que m'es molt simpátich, perque lo mateix qu' ell, jo també 'l busco .. Y si sabés de trobarlo per medi de la llanterna!

—¿Y per quin objecte?

—Ay, ay per casar á la noya.

Un pobre en una cantonada demanava caritat.

Un senyó mostrantli una pesseta:

—¿Teniu trenta quartos per tornarme?

—Ay, dispensi, no 'n tinch de cambi.

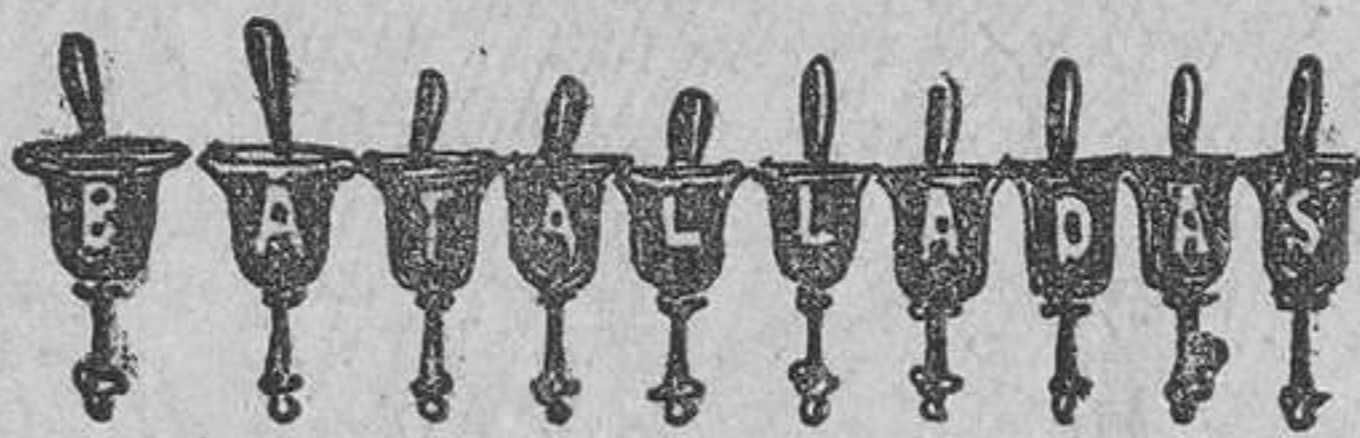
Lo senyor passant de llarch:—Donchs, Dèu vos ampari, que jo no tinch pas suelto.

Lo pobre exclamantse:—¡Ay! Avuy dia fins per capta se necessita capital.

En una porteria:

Un senyó:—No está aquí D. Joan Triport, un comerciant que manté relaciones ab la Carolina dels Estats Units?

Lo porter:—Ay, ay: un senyó tant formal, tot un comerciant, y casat ab set criaturas, mantenint relaciones ab una americana!.... Ay pobre familia!

Resúmen de la reunió del Senat, expressat pèl Marqués de Barzanallana, contestant al senyor Vaamonde, que 's mostrá partidari de la Constitució de 1845:

«Aquí 'l qui mes y 'l qui menos hem fet ó ajudat á fer mitja dotzena de Constitucions, y que 'n fem una altra mes ¿que importa al mon? Si comensém ab escúpols de paternitat de anterior Constitucions, acabarem per no enténdre'ns.»

Eh? ¿qué tal?

Síntesis de l'última circular del govern sobre imprenta, expressada pèl periódich de Madrid *La Publicidad*:

«Quedan vigents, contat tot y debatut, las anteriores disposiciones sobre reuniones, asociaciones é imprenta.

«Es á dir: lo govern manté la suspensió y supressió dels periódichs.

«Es á dir: lo govern continúa tenint posada la má al coll dels escriptors y de la prempsa.

«Es á dir tot aixó no es mes que pura xarramenta bona tot lo mes per enlluhernar als bobos de Coria.»

¿Han vist quins periódichs mes desnaturalizats?

Lo corresponsal madrilenyo del periódich del Exm. Sr. Marqués de Casa Brusi, sembla que's queixa de que no hi haja noticias.

Y nosaltres de que no hi haja llibertat per publicarlas.

A Madrid vá haverhi corrida l' últim diumenge.

Consignan los periódichs que hi havia entre las senyoras un lujo extraordinari.

Y després anyadeixen que resultá un banderillero mort, y un altre torero molt mal ferit.

Eh, quin honor? Morir davant del lujo de las senyoras!

A Bélgica hi ha hagut en diverses ciutats professons y grans desordres.

Y qui será l' ingrát que no aspiri á una forma de govern tan *amena* com la de aquell pais?

Queda obert lo período preparatori de las eleccions.

¿Y la lley electoral?

Ah! desitjém en l'ánima saber lo número de districtes electorals, per fer una activa propaganda en favor dels 544 homes polítichs que van concorre á la reunió del Senat.

¡Oh! fora una desgracia, que n'hi hagués un tant solzament que's quedés sense districte.

Fenómeno atmosféric en Espanya:

Termómetro Reaumur—27 graus.

Termómetro del esperit públich:—Indiferencia glacial.

Barreja de aquestas dugas indicacions: *Escalofrios* constants.

Cosas que per Corpus ballan:

—A la Catedral hi balla l' ou.

—Pèls carrers hi ballan los gegants.

—Y pèl mèu cap hi balla finalment, l' idea de que de algun temps en aquesta part, no la *ballem gayre bé*.

La *Crónica* assegura que s' ha decidit fer la guerra als car ins ab gran energia, contestant los sempre ab los seus mateixos actes.

La veritat sempre sura.

Y lo que hem sostingut sempre nosaltres es la veritat.

Lo germá del Terso sembla que vol tornar á entrar á Espanya.

Es natural.

No van fer medis perque hi entrés en virtut de las lleys d' estradicció de criminals, vigents entre paissos civilisats, y are tracta d' entrarhi ab las sevas propias camas.

En cambi, si entra ja veurán quinas consideracions tindrà ell ab los liberals.

Hem rebut un bonich tomet le poesías degudas á la ploma de nostre antich favoreixedor Simon Alsina, modest obrer que consagra las sevas horas d' oci, al cultiu de las lletras catalanas.

Com á mostra, é inseguint la costum establerta, 'ns permetrém transcriure la següent que dú 'l títol de

LA PAPALLONA.

De flor en flor prest camina

besantlas ab pur amor,

y á cada bés, cada flor

l' hi clava traydora espina.

Mes per xó, no desatina;

segueix com sempre besant,

puig son amor es tant gran

per las flors á qui acaricia,

que l' hi sembla una delicia

lo dany que l' hi van causant.

Totas las poesías del volum, que 's vén al ínfim preu de dos rals, revelan com la anterior bon gust y facilitat.

A Madrid s'han reunit tres partits per declarar que apoyavan a la present situació.

Are figúriuse que cada partit porti 'l mateix número de gent y de forsa y després de aixó representémlo per una línea, ¿qué formarán reunidas las tres líneas.

Un triángul equilátero, es a dir un símbol igual al que per ordre superior varem haver de treure de la cabecera de LA CAMPANA.

AL MEU BARRET.

¡Oh barret, lo meu barret!
¡Oh veterano esforçat,
de calor, vent, plujes, fret,
quantas campanyes has fet,
y tú encare tan trempat!...

Ton aspecte es ja dels vells,
mes per xo no es just que 't morias:
que vingan barrets novells
a veure si n'hi ha cap d'ells
que conti tantas historias!

Quan ab valor te'n emportas
mes de tres anys de serviç,
encare no't vols moriç:
tu ets de aquelles pells tan fortes
que may poden tenir fi!

Per tot allí anont he sigut
sempre m' has acompanyat:
justa es donchs ma gratitud,
si dels companys que he tingut
lo mes fidel tu has estat.

Men jaqué, mos pantalons
m' han deixat algun espay
durant certas estacions:
ells han tingut vacaciones;
mes tu no 'n has tingut may.

Bè es veritat que arribá un dia
que las folras ja cansadas,
no tenint la valencia,
deixaren la companyia
y caygueren desmayadas.

Mes de aixó cap grèu me sab:
igualment lo meu front colras:
degueres dir:—F ra drap
que per abrigar bè un eap,
no 's necessitan las folras.

Y tingueres rahó sobrada
de no votar tal hechura:
quants cops la folra esqueixada,
sortint fora, descarada,
comprometé la figura!

La folra era blanca y blava,
malt boniqueta, aixó si:
mes un no res la espantaba,
y encare no saludava
que ja volia fugí.

Are vas millor tot sol,
com que tens tanta esperiencia:
si ma urbanitat ho vol,
saludas a qualsevol
sens cometre una imprudencia.

May per res t'has espantat,
y fora en vá que ho probessin:
quant algun cop t' han cridat:
«farolero», t' has quedat
tant fresch com si res diguessen.

Mes que insulti ta vellesa
lo barret nou de un mosquit,
desprecias sa llugeresa,
com desprecia un gos de presa
al cadeller de parit.

Y has suferit pobre barret
vell com ets no estant per bullast
¡quants cops lo meu germanet
t' ha fet servir de juguè,
y has de juzá en que no vullast!

Quants cops lo vent t' ha arrastrat,
quants cops estant ab la boca
sobre un seti bè posat,
encare un atolondrat
t' aixafat com una cocal...

Y a pesar de ton afront,
tu pacient, plé de virtut,
la ma una caricia 't uon
y ja lluhent tornas al front
com que res bagues sigut.

¡Oh prenda amiga, suferia,
ta paciencia, sentiments
tendres en mon cor desperta:
fá tres anys qu'ets la cuberta
de tots los meus pensaments.

Jo 't guardaré en recompensa
dels serveys que m' has prestat,
y are qu'ets vell, sens defensa,
no 't llensaré no, com llensa
l' amo cruel al vell criat.

Jo 't tindré en ma companyia;
y si arribo a ser vellet
pot ser pensí mes de un dia,

¡ay tot just vint anys tenia
quan portava aquest barret!

J. PLANAS Y FELIU.

—Senyora Mauricia, lo sagrista de las monjas m'ha dit que avuy tothom parla en llatí.

—Hasta jo?

—Hasta vosté.

—Si, ja m' ho farà creure.

—Vaja: donchs digui quin dia es avuy?

—Ay, ay, avuy es Corpus.

—No véu, llatinada.

—De debó... ¡uy qu'estich contenta!

Un geógrafo parlava un dia del Cabo de Buena Esperanza, quan la senyora, molt ingénua, vá exclamar:

—Ave María puríssima! Fa trent' anys que sento a parlar del mateix cabo, y encare no ha ascendit a sargento. O bè es molt burro ó no s'ha pronunciat may.

De la mala fatxa que feya un capitá de carlins, vingué que l' hi traguessen de motiu en *Fila*.

Un dia que tenia formada la companyia, digué:

—Rompan filas.

Y encarànseli un cabo que n'estava molt cremat, l'hi clavá una bofetada, exclamant:

—Are no't queixis que tu mateix ho manas.

LA PROFESSÓ DE CORPUS.

Bèn enguantadas las mans.

ab mes de un pam de teló,

remenantse ell ab uns quants,

ja teniu la professó

que no hi faltan ni 'ls gegants.

Barrejats xichs colegials

y estantissos veteranos

que camian molt formals,

veuréu si 'us vé bè 'l mira'ls,

que tampoch hi faltan nanos.

Y aquell que vesteix tant bè,

que al sastre y al sabaté

quan los véu l' hi venen rampas

perque 'ls déu tot lo que tè,

trampas... trampas... tot son trampas!

J. R.

Havia un jove d'entrar a l' última quinta, y anava a emigrar.

—Tu ray: vá dirli un amich.

—Com jo ray?

—Si home, 'ls curts no hi entréu.

—En bona fè?

—Si, home, si.

Ve'l dia de la declaració, lo medeixen y l' donan per útil.

—Protesto, diu lo quinto: jo 'm dich Francisco Curt, y 'ls curts estém exemps.

—Quins ayres tant bons, tant purs y tant sans los de aquest poble, deya una senyora de Barcelona, al mestre d' estudi del mateix.

—Ho creuria senyó Tomás, anyadia, que m'han fet agafar gana?

—Ho crech molt bè, ho crech molt bè, senyora, responia 'l mestre: si s'hi estés dos anys com jo, sense cobrar un céntim, fins hi agafaria fam y tot.

LA BOSSA Ó LA VIDA.

Morintme estich per la Ignés,
y ella ab passió 'm correspon,
mes jo ja 'de mi! só un pelon,
y ella... ho es un xiquet més.

La Agna no 'm pot agradar:
ni es guapa, ni es bona moxa...
¡y ella 'm voll... ¡y t'è una bossa,
que francament, la pensarí...

Cert qu'es ma vida la Ignés,
pero... ¿cóm fem bullir 'l olla?
D' alló del pan y cebolla,
la vritat, jo no'n crech res.

Mes si s'è qu' haig de morir,
en perdent la Ignés, de pena,
¿lo tenir la bossa plena
de qué m' haura de servir?...

¡Situació més malehida
que la mèva no hi pot ser!
Diguéu, pollas, ¿que haig de fer
entre la bossa y la vida?

TARAVILLA.

Lo mestre de sempre.

—Doctrina cristiana. A veure ¡quants son los enemichs del ánima?

—Dos.

—Com dos?

—Si: mon y dimoni.

—Y la carn!

—Oh! Aquesta a casa no hi entra. Tot lo mes un tall de bacallá, y encare ab prou feynas.

Passava un cessant per la Rambla, reflexionant quin us faria del únich quarto que l' hi quedava a la butxaca.

Per últim tot de un plegat sent la véu de un que venia alguna cosa.

—Sis ne dono per un quarto, sis, sis... deya la véu.

Lo cessant troba en aixó 'l medi de gastarse'l; entrega 'l quarto y l' hi donan un paperet embolicat.

Afanyós mira lo que pot haverhi, que n' hi hajan arribat a dar sis per un quarto, y 's topa... ¿ab qué dirian? Ab sis *escuradents*.

Y feya un dia y mitj que no menjava!

A UNA LLETJA.

SONET.

Perque ¡oh lletja! tants versos me demanas?
Ja t' he dit que la mussa no m' inspira,
ni vibracions t'è ja la mèva lira
ni de pulsarla, a mí ja'm quedan ganas.

No vull raudals de notas xavacanas,
no vull dir que mon cor per tu delira
ni que de amor mon pit tenás suspira
ossés desconcertant, pell y membranas.

¿Not'has vist al mirall que no ets gens maca?
¿No has vist que tens un grá dins la pupila,
y als llabis de rapé disforme taca?..

No vulgas saber mes, y creume Paca
deix' la literatura bèn tranquila,
que si per tú vols canti, 't respon *ca... ca!*

PERICO MATALASSÉ.

Un oficial carlista pregunta a un capellá que vá ab las partidas:

—Tingui la bondat de dirme que significa una missa de «*Requiem*.»

—Home, significa de «*descans*.»

L' oficial fent l' exercici:

—Companyia «*Requiem*» ar!...

Es fama que a un oficial tant parroquial vá condecorarlo 'l Terso ab la medalla dels seus rosaris.

ESCENA INTIMA.

Notari: ¿Que no hi fora D. Climent?

Criat: Ha sortit fora ciutat.

Notari: Digui que 'l plet ha guanyat.

D. Climent: Ja baixo: esperi un moment.

U. R.

CANTARELLAS.

¿Qu' es lo que tens qu' estás trista?
¿Com tens esmortuhis los ulls?...
¿Qué't contrista? ¿Qué 't apena?
¿Que potse estás en dejá?...

Quan remenas ab salero las tèvas fandillas curtas... quin esparramarne salt... quin abandonarne pussast...

L. T. C.

Jo 't volia portà á casa perque de pluja 'm guardesses, y vaig veure que 'l teu cap n' era un cobert sense teulas.

M. DE F.

Dessota de ton balcó ab ràbia vaig veure á nit qu'embosat y ab la guitarra... hi havia un cego adormit.

Noya de rosadas galdas, rissat pèl y preciós ull: si per cas vols saber l' hora, are son dos quarts de vuit.

C.

EPIGRAMAS

Tè bona posició Andrèu? vá preguntar donya Pona: y un diguè:—si la tò bona?... Miris: tot lo dia sèu.

J. E.

A un amich que es á la Habana l'hi vaig escriure fa temps, que sempre que 'm des resposta fetxa en la carta posés. Y ell luego vá contestarme qu' estranyava demanés fetxe, quan dins de una carta no se n' hi pot posar gens.

D. Blay qu' esperava á un home vá dir de prompte:—Ara ve! Y un moro que allí 's trobava vá respondre incontinent:—Qué vol? Perqué 'm crida? —Jo? —No ha dit Ara-be vostè?

L. E.

Per curarse una picó vá enviar Pere á bus: á un metje á qui creva bó y al dirli:—Com m' ho farà? —Gratis contestà 'l doctó. Y com l' hi nem na un duro tras de això com si no res, d'u en Pere ab gran apuro: —Vostè ha dit gratis... l'hi juro. —Si senyó hi dit que 's grates.

L. T. C.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Heu enviat endavinallas ó xaradas dignes d' insertarse los ciudatans Catani, Pere Botero, Denteta, Dos parayguas foradats, Un novici, Dos montanyesos y Dos fills de Catalunya. Havian de arreglar-se las que han remés los ciudatans Bistia segon, Noy del osua, Enrich Xarau, Blanch y Un de quins anys.

Las demás que s' han remés y'ls noms dels autors de las quals no quedau mencionats, no poden insertarse per fluxas, fácils d' endavinar, mal combinadas, mal versificadas ó per altres defectes per l' estil.

Ciudadà Jepig japag. Home observém que hi ha alguna cosa copiada: alerta.—A. de la Figue. La major part de lo que 'ns envia hi acíra.—Maniot. Ja ho haurá vist.—Denteta. Vostè tè facilitat: Refintu una moque a mes.—Desabogat. No volem aolestarlo tant com a xarada hi pot aar: com a gero-glifich es un poch d'at pèis cabells.—Pèrico Matalassé. Gracias per lo que 'ns envia.—Josepa Xocolatera. Envihi forsa per l' estil del repich que va insertat.—Catani. Hi anirà epigrama y sonet.—Pere Botero. insertarem la major part de lo que 'ns envia.—Dos parayguas foradats. Idem, idem.—Un Novici. Hi anirà lo salt del caball: la fuga es poch espontanea.—Dos fills de Catalunya. Insertarem molta cosa de lo que 'ns remeten.—Sabir. En l' article mostra facilitat: agafi assumptes mes sólits: lo demés no 'ns agrada.—Pere Gaytero. Lo salt del caball va bé.—Pere Ribera. Idem epigramas y cantarelas.—Ciudadans Dos montanyesos, Badinguet, Contreras, Dos sibochs, A. C. B., Parent de n Guindoy, Cornet d' ordres, Gadelina, Bistia segon, Enrich Xarau, Nye ó, Un raquí-tich, Marramau, Ferre de Tal, Rafel Amor, S. y M. F., A. R. S., Pere Talls, Un bargandaixet, S. M. y M., Un arbre, Un tílich y Lo cantor del Bruch. Lo que aquesta setmana 'ns envian no vá proa bé.—R. Baixará. Insertarem alguna co-

sa —Puigcerdaués. Lo gero-glifich no: lo salt de' caballei.— X. de ca' E. Jimonis. Deis dos un.—Anxel Festejador. Está bastant bé: pero hi falta una mica de sal y pebre: treba li que v' s' e' n sabra.—J. Trebalg. Dispensi: nos semblava ha- y rta llegida, pero no recordém ahont.—Trepitja-espinas. In- sarta em los anagramas.—Enamorat de la Octavieta. Una cantarella bé.—Bernat Pescane. Arreclarém la fábula.—Un recontra etc. Alguna cosa hi anirà.—J. V. R. Com la mag- nífica poesia «Un barret» no es s'eva, al rep oduhi la l' hém tornada al sèu autor, no havem atinat ab un medi millor per donarli un xasco. Sembla impossib e qu' siga tant bestia.

SOLUCIONS

que corresponen á lo insertat en lo últim numero de la Campana.

- 1.ª PROBLEMA ARITMETICH.—La noya portava 35 pomas y l' hi varen dar 94 y 1/2 qu. tos.
2.ª PREGUNTA 1.—Paraguay.
3.ª PREGUNTA 2.—En que es grossa.
4.ª FUGA DE VOCALS: No 'm cab al capdu un sup un tus molt ros que res cal a que un pegut al passa una porta e. p cop ne cop cap vegada.
5.ª FUGA DE CONSONANTS: De un cub brut sent un cu h curt.
6.ª ANAGRAMA.—Prosa.—Posar.—Sopar.
7.ª XARADA 1.—A-na gra-ma.
8.ª XARADA 2.—A ti nas.
9.ª ENDAVINALLA.—Car-bó.
10.ª GEROGLIFICH.—Com mes oprimit es lo cos, ab mes llibertat campa la ment.

Totes las so ucias menos las 6, las ha endavinadas lo ciu- tada A, de la figue; totes menos las 5 y 10, Manio: menos las 5 y 6, Xiloí M. M.: meno las 4 y 5, Badinguet: menos las 5 y 10, Nyela: menos las 5, 6 y 10, Contreras y Dos si- bochs: menos las 5, 6 y 8, Denteta: menos las 1, 5 y 8, Dic- cionari peti: las 2, 3, 4, 7, 8 y 9, Blanch: las 2, 3, 4, 8, 9, y 10, Desabogat: las 1, 3, 4, 7 y 9, A. E. B.: las 2, 3, 7, 8 y 9, Un de quinz anys: las 1, 2, 3 y 4, Federal de Reus y Pa- rent de'n Guindoy: las 2, 3, 7 y 9 Dos lils de Catalunya: las 2, 3, 4 y 9 Pèrico Matalassé: las 4, 7, 8 y 9 Cornet d' Or- dres: las 2, 3 y 11 Gadelina: y las 2, 3 y 4 no mes Josepa Xocolatera.

TORTURA CEREBRAL.

¿Com poden casarse mare y filla ab pare y fill, sent tolas dugas donzellas? Apa aquí.

DOS FILLS DE CATALUNYA.

SALT DEL CABALL.

Table with 8 columns and 8 rows of words: de, na, l', das, tas, ju, xan, set; Ha, ca, car, ga, à, que, son, non; vuit, dors, ba, là, cinch, pi, morts, mart; tan, co, jas, ra, cua, pios, y, cua; nas, noys, jos, es, tres, tas, tre, sis; tãn, mes, qu', mon, er, du, ran, ció; de, so, d'a, bo, Cor, cinch, Un, tá; lló, es, l'a, per, gas, mi, rec, ta

A. F. O.

GEROGLIFICH.

AMICH, AMICH, AMICH, AMICH, AMICH, AMICH, UN LLARGANDAIXET.

PREGUNTAS.

1.ª ¿Quin es lo poble de Valencia, que podria servir per menjar l' escudella?

Dos A. á CADET.

2.ª ¿Y 'l poble del Ampurdá que pèl sèu nom no acabarà may de ser fet.

NYELA.

PROBLEMA ARITMETICH.

Cansat un pobre de demanar caritat y veient que ningú n'hi feya, proposá á un altre pobre lo seguent negoci:—«Tu 'm doblas lo capital que tinch y 't donare un enter: me 'l tornas á doblá y te'n donaré un altre: y si per tercera vegada hi tornas te'n donaré un altre encare»

L' altre pobre accepta y 'l primer á la tercera vegada 's troba sense un centim.

Se desitja saber quan tenia 'l pobre avants de de comensá 'l negoci?

DOS SIBOCHS.

FUGA DE VOCALS.

M. d.ch T.n y s. t.u t.. q.. j. r.s d.l m.n m. m..

TREPITJA-ESPINAS.

FUGA DE CONSONANTS.

.a.a .e.a .a .a .ue.a

J. R.

ANAGRAMA.

Per las prima del segona molt bon vi s'hi fá cada any y un intelligent va dirme que tè bon tersa y aguant.

Un dia anant á probarlo me cayguè una quarta al vas.

En una tenda de quinta com me sexta amor, ipatám! vaig prendá'm de una modista perque bonas se'è fá.

Cada un cinch mateixas lletas: á veure si 'u trobarás.

ii...!!

XARADA

I.

Tersa-segona-tercera lo tres-quart qu' es catalá y quart-prima per sa pátria ni una hora ha sacrificat.

Tambè tinch tersa-segona als que volen menysprear lo nostre tot que ennobleix á tots los bons catalans.

PERE BOTERO.

II.

Tersa prima-dos al rey jugant á la bascambrilla: la tres se sol posá á l' olla y ab l' hu 's pesca al revés ditas.

Si pots dormi ab lo total etjega la palla á dida.

PEPA Y LOLA.

ENDAVINALLA.

So masculi y femení: no tinch llengua y sé cridar: no tinch boca y sé tragar y béch aygua y molts cops vi: só mes rich que un Potoss: he fet mes morts que 'ls carlins, semblo sempre en Tremolins ves qui sò: tu ho tens de di.

TAUJANOT.

(Las soluciones en lo próxim número.)

IMP. V. Y F. GASPAR, ATAULFO, 14. Lopez editor.—Rambla del Mitj 20.